גליון 97 | אייר תשס"ח | 40 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

במה תורנית חידחולוגית ומגשית לחיזוק זהויתנו בארץ

ישע שלנו

"אין פיתרון לכל מחיישב" – הפגנת מחאה מול הכנסת לציון 1000 ימים לגירוש, השבוע.

על הפרשה בחוקותי

הרב ש. יוסף וייצן - רב היישוב פסגות וחבר הנהלת יש"ע המתחדשת

מארץ ישראל לארץ ה'

בְּרית הברכות והקללות חותמת את ספר ויקרא ואת ספר דברים. לאיזה צורך נכפלה הברית? ניתן לשים לב שהמילה 'ארץ' בנטיות השונות שלה מופיעה בפרשתנו כעשרים פעמים לעומת הימצאותה בפרשת 'כי תבוא', שבה היא מופיעה רק פעמים ספורות. אחד ההסברים לכך הוא שהגלות בפרשתנו היא בעיקרה גלות מן הארץ, ואילו בפ' כי תבוא הגלות בעיקרה הינה גלות של העם. פרשת 'בחוקותי' היא חזרה על פרשת 'בהר'. בפרשת בהר הוזכרה הברכה הניסית שיש בארץ ישראל בזמן שישראל שומרים את מצוות השמיטה. "וְעָשָׂה אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים" (ויקרא כ"ה, כ"א). ובמקום שלא מקיימים שביעית נגמרת הברכה עד המצב שבו האדם צריך למכור עצמו לגוי. המבט בפרשת בהר הוא המבט על כל פרט בעם ישראל. פרשת בחוקותי מבארת שמה שמצאנו אצל היחיד נכון שבעתיים ביחס לכלל האומה. הברכה שבאה כתוצאה מביטחון בה' מביאה למצב של "וַאֲכַלְתֶּם לַשָּׂבְעָה" (ויקרא כ"ו, י'), ולחילופין המצב של אי שמירה על מצוות השמיטה מביאה ל"וַהֲשִׁמֹתִי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ" (שם, ל"ב). הגאולה מן הגלות הזאת צריכה לכלול לא רק את ברית האבות אלא גם "וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר". בפרשת כי תבוא הברכה והקללה סובבת סביב המעמד הבינלאומי של עם ישראל בין העמים. בברכה: "וְנָתָנְךָ ה' לְרֹאשׁ" (דברים כ"ח, י"ג). ואילו הקללה מסתיימת בתיאור הנוראי: "וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת, וְאֵין קֹנֶה" (שם, ס"ח).

היחס לארץ ישראל בספר ויקרא שונה מהיחס אליה בספר דברים. בספר דברים ארץ ישראל ניתנת לעם ישראל. זהו מקום הגידול הלאומי שלנו. שם נוכל להפוך לממלכה חשובה. ארץ ישראל היא למען עם ישראל. אולם בספר ויקרא ארץ ישראל אינה ארץ ששייכת לעם ישראל. הארץ היא ארץ ה'. היא ניתנת למי שיבטח בה' ולמי שיהיה עם ה'. הארץ אינה נועדה להיות מקום הקיום של עם ישראל אלא הארץ היא כמקום השראת השכינה. (זה מתאים למבט של ספר ויקרא שבוחן את הכל מתוך המבט של הופעת השכינה. הברכה בפרשת בחוקותי אינה מסתפקת במציאות של עם ישראל בארץ אלא בגילוי הדבקות המיוחדת שיש בין ה' לבין עם ישראל בהיותם בארץ). "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים; וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם" (ויקרא כ"ו, י"ב). (מעין מה שהיה בגן עדן). ירדנו לגלות פעמיים. בחורבן בית ראשון גלינו מארץ ה', נסתלקה השכינה מאיתנו. אולם עדיין נשארנו מלוכדים כלאום במקום אחר (בבל). אולם בחורבן בית שני גלינו לא רק מארץ ה' - גלינו גם מארץ ישראל. התפזרנו בין הגויים ואיבדנו גם את הקיום הלאומי שלנו (הרמב"ן באר שפרשת בחוקותי היא תיאור של חורבן הבית הראשון ופרשת כי תבוא מתארת את חורבנו של הבית השני).

בחזרתנו לארץ ישראל אנו צריכים לקוממיות שיש בה שתי קומות. (ילקוט שמעוני

המשך בעמ' 5

	ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	באר־שבע
כניסת שבת	19:00	19:15	19:08	19:13	19:05	19:15
צאת השבת	20:16	20:19	20:20	20:16	20:16	20:17

1000 ימים לגירוש
אין פיתרון לכל מתיישב

בימים אלו מציינים מגורשי גוש קטיף אלף ימים לעקירה מבתיהם וממישוביהם. ככל שחולף הזמן מתחדדת האיוולת בהבטחות הממשלה ומסתבר פעם אחר פעם כי אין פתרון לכל מתיישב!

דו"ח שחובר בידי ועד מתיישבי גוש קטיף קובע כי 1000 ימים עברו מאז כאב הגירוש בקיץ תשס"ה, וכמעט אף משפחה מ־1800 המשפחות שפונו מגוש קטיף לא זכתה להיכנס לבית קבע משלה. בניית הבתים אפילו לא החלה. הבירוקרטיה, הארגון, החישוב הכלכלי המוטעה של הפיצוי למפונים, חוסר המענה לאבטלה והמצב החברתי הרעוע הפכו את המפונים לפליטים. אבטלה גירושים תחלואה גוברת ובעיית גידול הילדים ידועים לכולם אך פתרון לבעיה אין. הפערים בין הדעה הרווחת לעומת המציאות בשטח גדלים והפתרון לא נראה באופק. על רקע הדברים הגיעו ביום שני האחרון, ערב פתיחת מושב הקיץ של הכנסת, קרוב ל־1000 מפגינים לגן הורדים בירושלים כדי למחות על מצבם של עקורי גוש קטיף. בהפגנה, שאורגנה בידי ועד מתיישבי גוש קטיף, ועד החקלאים ומועצת יש"ע, קראו המשתתפים לראש הממשלה אהוד אולמרט להתפטר לאלתר מתפקידו, על רקע כישלונו במתן פיתרונות למצוקות המגורשים. הנוכחים, שרבים מהם גורשו מבתיהם ומנחלתם, מחו על כך שחלפו 1000 ימים, והם עודם נמצאים תלויים באוויר, בלי בית, ובלי תעסוקה. בסיום העצרת, צעדו המפגינים מגן הורדים לעבר הכנסת, כשהם אוחזים שלטים וקוראים קריאות להתפטרותו של ראש הממשלה. ●

ריקודגלים
בערים המעורבות

ממשיכים להרים את הגאווה היהודית בערים המעורבות.
כולנו באים להניף את דגל ציון וירושלים
יחד עם תושבי הערים: עכו, יפו ונצרת עילית

אפרת ציצובים 02-9933423

יום ראשון כז' אייר
17:00- התחלת הצעדה

יפו: יציאה לתהלוכה מרחבת מתנ"ס בני ברית
רח' איזיק חריף, עצרת סיום בפארק "דוידוף"
לזכר של החייל עידן כהן, תושב יפו שנהרג בקרב בבינת ג'בל במלחמת לבנון השניה

נצרת עילית: יציאה מפארק ערוני
רח' תירוש וסיום ברחבת העריה

עכו: יציאה ממדרחוב בן עמי
וסיום בבית כנסת המרכזי רח' ז'בוטינסקי

20:00- עצרת מרכזית
ותפילה חגיגית
בהשתתפות רבנים ואישי ציבור

ישיבות, אולפנות, גרעינים ותנועות נוער
כולם נקראים לדגל
ולחיבור העוצמות של ירושלים
לשאר הערים בארץ.

לפרטים והסעות:
עדיאל- 0525665589
איציק - 0525666947

האירועים מאושרים ומאובטחים ע"י כוחות הביטחון

ביקור שר השיכון בשומרון

שר השיכון זאב בוים, סייר לאחרונה בשומרון ועמד על הסוגיות הבוערות בהתיישבות העומדות על הפרק ובראשן נושא הקפאת הבנייה.

במהלך הביקור הגיע השר ליישוב ברוכין, למעלה שומרון - שם התארח בבית ראש מועצת יש"ע דני דיין יחד עם ראש המוא"ז שומרון גרשון מסיקה, ובקרני שומרון, שם השתתף בוים בחנוכת המתנ"ס המקומי החדש. במהלך האירוע החגיגי עדכן השר את הנוכחים כי המליץ לראש הממשלה על קידום 100 יחידות דיור במקום. "אני מודע לכך שמאה יחידות אינן נותנות מענה לצורך הגידול הטבעי של קרני שומרון, אך זו התחלה" - אמר בוים. בנוסף הודיע השר על מתן מיליון ושלוש מאות אלף שקלים להמשך בניית המתנ"ס המקומי. ראש מועצת קרני ושמרון, הרצל בן ארי אמר "ההיסטוריה זוכרת קהילות ע"פ מבני הציבור שלהן, המתנ"ס החדש בקרני שומרון הינו מקור לגאווה". בן ארי הוסיף כי "אני שמח מאד על סיוע משרד השיכון בבניית המתנ"ס. השקעה זו, לצד המשך הבנייה במקום, תאפשר חיזוק והעמקת שורשים בקרני שומרון". ●

שוב השחתה בכרם נריה

בפעם השישית בשנה החולפת הגיעו ערבים לכרם נריה שבין נריה ליישוב נחליאל שבגוש טלמונים, והשחיתו שתילים וציוד רב.

הפורעים הערבים הגיעו במהלך השבת, כאשר לא נכחו במקום עובדים, וגרמו לנזקים רבים. שלומי כהן מדולב, בעל הכרם, הגיע ביום ראשון בבוקר לעבודה והבחין בנזקים הכבדים שגרמו הפורעים. כהן סיפר ל"יש"ע שלנו" על שנגלה לעיניו: "מצאנו שתילים שבורים ועקורים, חלק ממערכת ההשקיה היתה מרוסקת, העמודים הרוסים, היה ניכר שמי שהגיע לפה לא בא לגנוב אלא כדי להרוס. הם עקרו קרוב ל־1800 שתילי גפנים, חלקם שתילים שכבר שוקמו אחרי העקירות הקודמות". בשלב הראשון הוזעק סייר השדות של המועצה, ומאוחר יותר הגיעו לשטח כוחות צה"ל ומשטרה יחד עם אנשי זיהוי פלילי שחקרו ואספו ממצאים. במקביל הוגשה תלונה במשטרה. בעלי הכרם אומרים כי בשנה החולפת נעקרו קרוב ל־8000 שתילים והנזקים הישירים מכך נאמדים בכ־20,000 ₪ - 30,000 ₪. עם זאת מעריך כהן על סמך מומחים, כי הנזקים העקיפים שנגרמו לטווח ארוך, ובהם הפסד הבציר בשנים הקרובות, מגיע לבין 500,000 ₪ ל־750,000 ₪. ●

"... והחיל הזה (תלמודי התורה) אשר נגע ד' בלבבם, ידע ידידי, שלעולם יהיה המנצח הפנימי בחיי האומה".
(הרא"ה קוק, אגרת תקע)

נותרו מס' מקומות בכולל ללימוד גמרא עיון, לשנה הבעל"ט
052-4568000

ילדיכם הגיעו לגיל בית ספר?

מחפשים תלמוד תורה לבנכם?

בית ספר תורני לבתכם?

הצטרפו אלינו
למוסדות תלמוד תורה חריש

תלמוד תורה חריש ובית הספר התורני לבנות נמצאים בישוב חריש - בואכה נחל עירון (ואדי ערה), בקצה הצפוני של כביש 6.
בתלמוד תורה ובביה"ס לבנות כחמישים ילדים בכיתות א-ה, הלומדים תורה באהבה ובשמחה, מתוך אווירה של קדושה ויראת שמים.

בקהילת הגרעין התורני בחריש: 60 משפחות כ"י | בית מדרש וכולל בראשות מרא דאתרא הרב בועז איז'ק שליט"א | פעילות חברתית
פעילות סביבתית עם הציבור בחריש ובאזור.

שותפות במשימה ציונית בלב הארץ - ייהוד ואדי ערה.

אנו מציעים, מעבר למסגרת החינוכית:
קהילה תורנית חמה, מגורים מוזלים, סיוע במציאת עבודה.

לפרטים: גולן בן דוד - 050-9460010, 077-2342349
נעמי (אם לילדים בת"ת ובביה"ס לבנות) - 050-9882992, 04-6255222

דעה

אחדות המחנה

אין זה סוד כי מזה תקופה ארוכה ההתיישבות ניצבת בפני אתגרים לא מעטים. רבים הם הרואים בהצלחת מפעל חזרתנו לנחלת אבות, מתקנאים, ומבקשים לפגוע בו בכל דרך שהיא. ישנם כוחות הפועלים בכל דרך להחליש את ההתיישבות, לפגוע בחוסנם של אנשיה, ולחפש את נקודות התורפה החלשות יותר של הציבור הרחב המתגורר ביהודה ושומרון, את הסדק שדרכו יוכלו אותם ארגונים ואנשים לחדור ולהרחיב אותו עד לכדי קרע של ממש, בינינו לבין עצמנו, ובינינו לבין חלקים אחרים בחברה הישראלית.

נכון, יש לעיתים בינינו מחלוקות על דרך הפעולה, אבל אין חולק שכולם מסכימים על מטרה משותפת אחת - לשוב לבנות להתבסס ולהרחיב את מפעל ההתיישבות בכל מרחבי ארצנו. כולנו סבורים שאסור לוותר על אף שעל, ושכל שנעמיק את ההבנה הפנימית שלנו, ואת ההכרה בחשיבות המפעל הזה בציבור הישראלי, לצד בניית בתים ויישובים נוספים - גם נתרום ונסייע לביצור חוסנה ומעמדה של מדינת ישראל, וגם לשמירה על נכסיה האסטרטגיים הקיומיים.

ההתיישבות גדלה והתפתחה, ויחד עמה קיים גם ריבוי דעות טבעי ומבורך. הרב קוק אומר כי בעקבתא דמשיחא "האמת נעדרת", ומסבירים זאת - נעשית עדרים עדרים. יש גוונים רבים ודרכי פעילות שונות, וכל אחד יירתם במאמץ שלו באופן שנראה לו, והוא מתחבר אליו. כל פעילות הנעשית למען ההתיישבות היא מבורכת, וגם כאשר יש חילוקי דעות ואי הסכמות כל עוד מדובר במחלוקת לשם שמים - סופה להתקיים.

המחלוקות בינינו הן טקטיות ואסטרטגיות, כיצד לנצח, להבקיע ולהשיג כמה שיותר למען הצלחת המחנה ודרכו, הן לא על המהות המקובלת על כולם וגם לא על האידיאולוגיה, הנאמנות והעשייה לשם שמים. על כן, כל עוד היריבות והביקורת מתנהלת כנגד הטקטיקה, כנגד צעד כזה או אחר, עם כל הקושי שבדבר - יש לכך מקום. אך אסור שהביקורת על הדרך והצעדים הטקטיים תידרדר להשמצות חירופים ואלימות אויבינו האכזריים מבחוץ ויריבנו מבית, שצופים ביריבויות ובמחלוקות מביטים מן הצד מחככים ידיים בהנאה וצוהלים. "תנו להם" - הם אומרים - "הם כבר יגמרו אחד את השני...".

האחדות היא מטרה נעלה ומועילה. עלינו להיות מאוחדים, לא אחידים. מאוחדים במטרתנו המשותפת לנחול את הארץ וללכת בכל מרחביה ללא חשש וללא מורא כי לנו היא. מאוחדים

יש לעיתים בינינו מחלוקות על דרך הפעולה, אבל אין חולק שכולם מסכימים על מטרה משותפת אחת - לשוב לבנות להתבסס ולהרחיב את מפעל ההתיישבות בכל מרחבי ארצנו. כאשר מנסים גורמים מן ההתיישבות לתקוף לפגוע או להחליש מי מהגופים בתוך המחנה, הם פוגעים בחוסנה של ההתיישבות. המחלוקות בינינו הן טקטיות ואסטרטגיות, הן לא על המהות וגם לא על האידיאולוגיה, הנאמנות והעשייה לשם שמים. אסור שהביקורת על הדרך והצעדים הטקטיים תידרדר להשמצות חירופים ואלימות אויבינו האכזריים מבחוץ ויריבנו מבית, שצופים ביריבויות ובמחלוקות מביטים מן הצד מחככים ידיים בהנאה וצוהלים.

בשאיפתנו להתרחב ולגדול ולהתפתח. מאוחדים במאמצים חוזרים ונשנים לבנות עוד ועוד יישובים והתנחלויות ביהודה ושומרון. מאוחדים בשאיפתנו לחזור לכל נחלת אבותינו מהים הגדול עד לבוא הערבה, לחבלי גוש קטיף ולצפון שומרון. **אך כאשר מנסים גורמים מן ההתיישבות לתקוף לפגוע או להחליש מי מהגופים בתוך המחנה, הם פוגעים בחוסנה של ההתיישבות. כאשר תוקפים את המנהיגות ומנסים להציגה כמרוקנת מתוכן, נפגע המחנה כולו. בדיוק כפי שיד ימין לא תדקור את יד שמאל, ושתיהן לא יופנו כלפי הראש, כך גם בהתיישבות - לעשות, לפעול, וגם להיאבק ולהילחם, זה לצד זה ובשום פנים ואופן לעולם לא זה נגד זה.**

"ויחן שם ישראל אל מול ההר" - כאיש אחד בלב אחד. גם אם הפעולות שונות הן, העיקר הוא בלב אחד - להכיר בערכו של האחר, להתאמץ, לעבוד בשיתוף פעולה, בעדכון, ובמערכה מאוחדת נגד האתגרים הרבים שנכונו לנו. ●

סיפורו של מקום בין מירון לצפת

"כבוד התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי ר' שמעון בר יוחאי...". במהלך יום ל"ג בעומר פוקדים אלפים ורבבות את ציונו של כותב ספר הזוהר ומגלה תורת הסוד - רשב"י. מי שתיקן את נושא פקידת קברו של רשב"י היה האר"י הקדוש במאה ה־16 ובעקבותיו כל שאר המקובלים. וכבר כתבו ראשונים ואחרונים שבזכותו של רשב"י יופיע המשיח, וכפי שכתב המקובל רבי יצחק אליפה: "לעשות הילולא ושמחה ביום ל"ג בעומר יותר משאר כל הצדיקים כי מכל הצדיקים לא היה אחד שהבטיח לכלל ישראל להצילם מיום הדין ולפוטרם מן הדין... הואיל ובאותו יום הוא מליץ על כלל ישראל וממתיק הדינים מעליהם... לזה ביום פטירתו עושים כמה סעודות ושמחות של מצוה".

ביום זה מפסיקים מנהגי האבלות של ימי הספירה עקב מותם של 24,000 תלמידי ר' עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה. החוקרים מתלבטים מהו גרעינו ההיסטורי של החג. לפי אחת המסורות ביום זה התחיל לרדת המן במדבר ולבני ישראל היה מה לאכול. לפי מסורת נוספת, בל"ג בעומר חל מפנה לטובת צבאו של בר כוכבא במרד מול הרומאים והושאו משואות לבשר את הניצחון. אך על כולם מקובל שביום הזה בר כוכבא נחל את אחד מניצחונותיו הגדולים נגד טיטוס, שמונה על ידי הקיסר הרומי והטיל משטר של אימים על היהודים, דיכא את הנטייה לעצמאות, הטיל מסים כבדים על היהודים ואסר עליהם ללמוד תורה. רבי עקיבא עודד את תלמידיו להתגייס לשורותיו של צבא בר כוכבא ואמר עליו 'דא הוא מלכא משיחא' - זה הוא מלך המשיח. צבאו של בר כוכבא הצליח להדוף את הרומאים במשך שלוש שנים, עד שהחליט הקיסר אדריאנוס לשלוח לארץ ישראל את הגנרל החזק והאכזרי ביותר, יוליוס סברוס. סברוס הגיע לארץ ישראל עם כוחות גדולים והרס עד יסוד את כל מעוזיו של בר כוכבא. ומאז את ל"ג בעומר חוגגים אנו כזכר למאבק על עצמאותם בארץ הקודש.

נס נוסף אשר אירע בהרי הגליל העליון קשור לימי מלחמת העצמאות. בימים שלפני ההכרזה על הקמת המדינה מצבם של יהודי צפת היה בכי רע. מספר היהודים בעיר היה כ־1,600 נפש, לעומת כ־12 אלף תושבים ערבים. כ־5,000 ערבים התגוררו בכפרים שהקיפו את צפת. כל אלה תוגברו על ידי כוחות צבא ההצלה בפיקודו של פאוזי אל־קאוקג'י וכוחות משלוח קטנים מסוריה, עיראק ועבר הירדן. הערבים ראו בכיבוש צפת, בירת הגליל העליון היהודי, יעד אסטרטגי. לכולם היה ברור שברגע שהבריטים יעזבו את המצודה של העיר, הכוחות הערביים יפשטו על היישוב היהודי, שרובו חרדי ואינו מאומן למלחמה, **כדי להשמידו**. בתחילת חודש ניסן תש"ח התכנסה ישיבה מצומצמת של ועד הקהילה. בישיבה הועלתה לדיון הצעתו של מפקד הצבא הבריטי בצפון, לפנות מהעיר את הילדים והנשים. היו שסברו כי יש לקבל את הצעת הצבא, בתנאי שידאג להעברת המפונים לטבריה, חיפה, תל אביב וכו'. אבל יהודה גרוס, מזכיר מועצת פועלי צפת, וישעיהו עשני, מזכיר ועד הקהילה, דרשו נמרצות לא להיכנס לדיון עם הצבא הבריטי. הוחלט להעביר את הצעת המפקד הבריטי למוסדות המוסמכים.

יהודי צפת היו על סף שבירה והוחלט לשלוח להם סיוע מהיר. למרות שהייתה נצורה מכל עבריה, הגיעה לעיר בדרך לא דרך מחלקת פלמ"ח בפיקודו של אלעד פלד עם אור ראשון בשבת בבוקר, לאחר מסע רגלי לילי. הלוחמים הסתדרו בשני טורים וצעדו לתוך הרובע היהודי תוך שירת המנון הפלמ"ח, "מסביב ייהום הסער". השעה היתה בערך חמש לפנות בוקר, אבל מהבתים יצאו זקנים, נשים וילדים ודמעות בעיניהם. תחושתם של התושבים השתנתה באחת. ביום שישי, 16 באפריל 1948, כשהצבא הבריטי פינה את העיר, שרר ייאוש בלב התושבים שסברו כי היישוב המאורגן נטש אותם. שירת "מסביב ייהום הסער" בבוקר המחרת הפכה את הייאוש לתקווה עצומה. רבה של צפת, אברהם זיידה הלר, אמר לאחר המלחמה שצפת ניצלה בזכות המעשים ובזכות הנס. **המעשים** - הלוא הם התפילות; **הנס** הוא הגעת הפלמ"ח... ●

סיור שישי עם בית ספר שדה עפרה
כ"ה באייר (30.5) ההתיישבות בצפון ירושלים, עטרות ונווה יעקב.
כ"ה באייר (30.5) זריחה בסרטבא.

מעורב ירושלמי

ספר חדש

דתיים וחילונים

חוזרים בתשובה וחוזרים בשאלה

ירושלמים ותל אביבים

מפגש תרבויות וגישור פערים מרגש

בספרה החדש של **ליאת רוטנר**.

ידיעות ספרים שיחות

להזמנות 24 שעות: 03-7683333 • www.ybook.co.il

משה לייב לילינבלום

להיות אך בארץ־ישראל!

משה לייב לילינבלום מראשי תנועת חובבי ציון ברוסיה. בשנת תרמ"ב (1882) כתב מאמר בשם 'על תחיית ישראל על אדמת ארץ אבותיו' ובו הוא מציע פתרון לעובדה שבני ישראל נעשו לזרים מאז ההתעוררות הלאומית באירופה - לשוב לארץ ישראל. הנה דברים מתוך המאמר:

"אך אם יש הצדקה לאירופה לבלי לסבול זרים, הנה גם לנו הזרים האומללים, יש לנו הצדקה לשים לפני עמי אירופה וממשלותיה את תביעותינו הצודקות. אם אין אנו אשמים בזה, שהמקרה זָרה אותנו הזרים בתוככם, אם אנחנו, ככל האדם, יש לנו צדקה לראות חיים, ואם אתם אינכם סובלים אותנו, הנה עליכם למצוא לנו מקום, שבמשך איזו עשרות שנים, נוכל להיאחז שם ולחיות כאזרחים ואדוני הארץ, ולא כזרים. בזה תצילו את עצמכם מהתחרותנו המזקת לכם, ואותנו - מתלאותינו הנצחיות שאנחנו סובלים מכם על לא חמס בכפינו. מקום כזה, לדעתי, יכול להיות אך בארץ־ישראל!

האומנם אין ספק, כי לא פעם ושתים נשמע לעג שאננים ונצטרך להלחם עם מעצורים רבים להשיג מטרתנו. אפשר כי רבים מאחינו בני עמנו יאמרו לנו בדברי סנבלט החורוני: "מה היהודים האומללים עושים? היעזבו להם? היזבחו? היכלו ביום? היחיו את האבנים מערמות העפר?" (נחמיה ג', לד). אך, האנחנו יפול לבנו עלינו מלעג שאננים? אם אנחנו נירא מפני מעצורים? הן כל דרך חיינו זה כאלפים שנה מלא לעג שאננים ומעצורים, ונצח ישראל לא נפל שדוד! אבותינו בימי נחמיה לא היו מושלמים... ומספרם היה מעט, אבל מה רב העז אשר לבשו לבנות חומות ירושלים!". ●

מארץ ישראל לארץ ה'

המשך מעמ' השער

ישעיהו פרק נד רמז תעח) השלב הראשון הוא שארץ ישראל מתעוררת לחיים כדי שעם ישראל יוכל לחזור אל עצמו, אל לאומיותו. "וְאַתֶּם הָרֵי יִשְׂרָאֵל, עֲנַפְּכֶם תִּתֵּנוּ וּפִרְיְכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קֵרְבוּ לָבוֹא" (יחזקאל ל"ו, ח') - הארץ מתעוררת כדי לקלוט את העם. אולם לאחר הקומה הזו תבוא קומה נוספת עליונה יותר שיש בה ברכה על־טבעית, היא הקומה שארץ ישראל תתגלה לא רק כארץ ישראל אלא כארץ ה'. ארץ ישראל תתגלה כארץ שמגלה את הדבקות הגדולה שיש לעם ישראל בה' (עיין ביחזקאל פרק ל"ו שני חלקים).

נראה שעתה הגיעה העת לעבור מהתפיסה שהארץ היא ארץ ישראל לכך שהארץ היא ארץ ה'. השלב הראשון שבחזרתנו לארץ היה השלב של התחדשות הלאומיות הישראלית. אולם עתה רעיון זה אינו מספיק כדי להמשיך ולהתקדם. עתה צריך לתת נשמה לארץ ולהרים את הדגל. ארץ ישראל הולכת להתגלות כארץ ה' - כארץ שלא רק הרעיון הלאומי מתגלה בה אלא היא מולידה עם אשר יגלה את מה שכל העולם מחכה לו. "ממלכת כהנים וגוי קדוש". ●

חיבת הארץ של גדולי ישראל

הרב בנימין מנדלזון – הרב מקוממיות

הרב בנימין מנדלזון נולד בשנת תרס"ד (1904) בעיר פלאצק במרכז פולין על גדות נהר הויסלה לאביו הגה"צ רבי מנחם מנדל ז"ל, שהיה גאון בתורה וכיהן כריש מתיבתא בישיבה המקומית בפלאצק. רבים מבני העיר למדו תורה מפיו וכן בנו, רבי בנימין, בן הזקונים שסיפר באיגרת שנים מאוחר יותר על ההרגלים שהקנה לו אביו ללמוד מתוך גינוני קדושה: "**גם אאמ"ור ז"ל כשהייתי ילד הזהיר אותי כי טהרה הוא דבר גדול בעצם, וגם מסוגל להבנה בלימוד וירא שמיים...**". כבר בימי בחרותו התבלט בשקדנות בימים ובלילות ובדבקותו בדפי הגמרא. סופר עליו כי כשהגיע לעיר בפעם הראשונה מכשיר הרדיו רצו כולם לראות את הפלא 'כיצד מתוך תיבה קטנה בוקעים קולות של בני אדם...'. כששאל אותו חבר מדוע הוא לא הולך והאם זה לא מעניין אותו? ענה רבי בנימין: "**מעניין מאוד, בוודאי אך מעניינת אותי פי כמה הפליאה 'לימה מתניתין דלא כבן ננס...' ומהיכן אקח לי פנאי לדברים אחרים?**".

לאחר נישואיו עם בתו של איש נגיד וחסיד מהעיר בודז'אנוב, ר' אהרון משה חיימוביץ' מחסידי גור, הקים רבי בנימין ישיבה גדולה בעיר ועמד בראשה כעשר שנים עד שהגיע יום עלייתו לארץ ישראל. מסופר על הישיבה כי הייתה בעלת מטרות נשגבות, תוכנית לימודים מסודרת, עם ר"מים לכל שיעור וגידלה מקירבה מאות תלמידים מצוינים בתורה יראת שמיים וחסידות.

לפני שעלה לארץ ישראל בשנת תרצ"ג (1933) איחלו לו תלמידיו 'שיזכה גם בארץ ישראל להגות ולחדש לאמיתה של תורה מתוך הרחבת הדעת ומנוחת הנפש וכן לעבוד וללחום מלחמת ה' בארצנו הקדושה'. במכתב ששלח רבי בנימין לידידו שעלה לפניו כתב בהשתפכות הנפש שרצונו לעלות לא"י בכל מחיר, ואם לא תוצע לו רבנות הוא מוכן לנהל חנות לפרנסתו והעיקר לעלות לארץ ישראל. לימים סיפר כי כשעמד על סיפון האוניה שהביאתו לארץ הקודש, מול חופי הים התיכון ביפו, גאו רגשותיו וצפו בליבו רעיונות קדושים. כאשר מישהו הזכיר לו מן הצד, כי יונה הנביא הוטל מן הסערה אל חוף זה הבשילה בקרבו ההרגשה, כי יתכן שגם הוא נדרש לבל יחשוב חשבונות רבים, כמו יונה בברחו תרשישה, אלא ימלא חובתו להוכיח אחים תועים מעם ישראל שנשתבשו בדעותיהם ונתרחקו מקדושת ישראל להחזירם את שורש מחצבתם. עם עלייתו נתמנה הרב מנדלזון לרבו של כפר אתא (היא קרית אתא של ימינו) שהיה אז יישוב מבורך בקהל יראים וחסידים. הרבנות במקום הייתה לרבי בנימין כעבודת ממש גם כלפי אנשי המקום וגם כעבודת שמיים צרופה. לפעמים היה עולה לירושלים בשאלה מסובכת של סירכה בריאה, כשהריאה ביד הקצב שנתלוותה אליו על מנת להיעזר בכוח דהיתרא של פוסק אחר.

בימי מלחמת תש"ח קבוצת אברכים ובחורים מכפר אתא, שהצטרפו לשורות 'ההגנה' התארגנה כפלוגה דתית בכפר חסידים הקרוב. הרב הגיע אליהם ודרש בפניהם דברי חיזוק ומוסר לא להיכשל בניסיונות האורבים לכל חייל יהודי בצבא. המגויסים עמדו איתו בקשר יומי בענייני הלכה והוראותיו חייבו את מפקדי המחלקות שהבינו כי הפלוגה כפופה להדרכת הרב. ארבע שנים לאחר קום המדינה הציעו לו מקימי היישוב 'קוממיות' בנגב, למרגלות הר חברון לבוא ולשמש ברבנות. הרב בנימין מנדלזון שמח מאוד והרגיש כי זוהי קריאה על ידי ההשגחה העליונה להיות שותף ביצירת יישוב חרדי תורני ייחודי, וכפי שאמר: "**זכותה של קוממיות היא היותה התיישבות שבתחומה מנוהל אורח חיים תורתי מתוך קבלת עול מלכות שמיים ולא מתוך מסורת גרידא, ואף לא בכוח נוהג ארצי שעל ידי חוקי הישוב אלא חובת הכלל והפרט בכל דרכי החיים נובעת משלטון התורה כנתינתה מסיני...**". הרב מנדלזון נכנס לתפקידו בערב יום הכיפורים תשי"ב ובמשך 27 שנים הנחיל את עקרונות התורה על תושבי קוממיות אשר קיבלו את מרותו בחפץ לב. הוא ייסד במושב ישיבה לצעירים שהתחנכו בדרך החסידות ומאוחר יותר פתח 'כולל אברכים' לתלמידי חכמים מצוינים אשר תורתם אומנותם. בהמשך הקים קריה חינוכית לבנות ברוח 'בית יעקב' ודאג למוסדות אלו גם מבחינה פיזית בהשגת תרומות ואמצעים כספיים להחזקת האברכים.

הרב בנימין עצמו לא ראה בקום המדינה אתחלתא דגאולה, אך מסירותו בנושא ארץ ישראל הייתה לשם דבר. עוד לפני בואו לקוממיות היה נושא דגל קיום המצוות התלויות

המוציא לאור:
ישע
יהודה שומרון וחבל עזה
מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס' 02-6516662
perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך:
ישי הולנדר
כותבים:
משה מאירסדורף
מרדכי גנון
גרפיקה:
שקד מורי
צילום תמונת השער:
מירי צחי
פרסום מודעות:
שיראל בלייכר
052-8903906
הפצה:
מקור ראשון - דוד
052-8908519
עיצוב והפקה:
שילה • ברכך
בית אל
טל' 02-9973875

בארץ לא כסתם חובה או "עוד" מצווה אלא כמפתח לגאולה וכמשאת נפש של כל יהודי העורג להקמת השכינה מעפר. כשהגיע לקוממיות הרגיש כי ביישוב זה בוודאי שיש לקיים המצווה כהלכתה וכתב על המושב: **"קוממיות מדגישה כי אף אם לא באה הגאולה לעם ה' זכינו וניתנה לנו משמיים האפשרות לקיום המצוות התלויות בארץ ולהיאבק למען מלכותו יתברך בתוככי ארץ ישראל. המצווה של יישוב ארץ ישראל בזמן הזה היא לדעת הרמב"ן ליישב שממותיה. וכי יש לנו יישוב השממה גדול יותר מקיום מושב כזה שהוא יישוב השממה בגשמי וברוחני?"**.

כל מי שראה אותו אי פעם מדבר בעניין השמיטה, ואפילו כאלו הרחוקים מקיום מצוות ושמירת התורה, ראה כי הרב מקוממיות מלא בנשמה יתירה של שבת הארץ. כאשר בא לבקש מהמוסדות הרשאה לשווק בשמיטה את פירות הפרדס של קוממיות על ידי 'אוצר בית דין' במקום השיווק באמצעות 'המועצה הארצית לשיווק פרי הדר' עמד והרצה בפני הממונים שאינם שומרי תו"מ, מרעיונותיו העמוקים והנשגבים על מהות המצווה של שביעית המעידה כי לה' הארץ. לא ברור אם הבינו את כל הרעיונות שאמר אבל בסוף דבריו אמרו: "דבר אחד ברור לנו. הרב מנדלזון אינו צריך כלל לפרדס בשש שנים אלא לצורך מטרה זו - כדי שיוכל להפקיר אותו בשנה השביעית מפני עומקה של מצוות שמיטה...".

הרב מקוממיות הקהיל את קהל חסידיו לדרך של יראת שמיים עמוקה מתוך אמונה כי 'אין עוד מלבדו'. כשנתקבלו ליישוב מספר חברים חדשים היה צורך לבצע בשדות היישוב חלוקה מחודשת של החלקות החקלאיות. מספר חברים ותיקים התנגדו לכך שכן החלקה שברשותם הייתה אמורה להיות קטנה יותר. הרב בנימין התייחס לעניין דווקא מנקודה אמונית באומרו: **"מי פתי ויחשוב שאם נגזר עליו בראש השנה להרויח כך וכך, הייפלא מה' כי ירוויח זאת בחלקה קטנה יותר, ולמה לו להטריח עצמו ולעבד חלקה גדולה?!"**, דברים אלו הפיחו רוח של אמונה בשומעיו ומיד קיבלו את דבריו. דוגמא נוספת היא בעת ביקור בכותל הורה לחסידיו: **"אחים אהובים. לא עכשיו העת להתפלל על בני חיי ומזוני כי כרגע בקשה אחת בפינו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה. איננו צריכים לשום דבר כי אם 'והופע והנשא עלינו לעיני כל חי'"**. פעם אחת כשהגיע אליו תושב קוממיות אשר ניזוק בממונו מבהמת חברו. הרב פסק כי הנזק באותן נסיבות שייך לדיני קנסות אשר איננו דנים בזמן הזה. כשנאנח האיש על הפסדו אמר לו הרב בנימין: **"אם אתה כבר נאנח, היאנח על הגלות ועל ביטול כוח בית הדין לדון דיני קנסות..."**.

ביום כ"ד באייר שנת תשל"ט (1979) נפטר הרב בנימין מנדלזון ונטמן בהר המנוחות בירושלים.

מבט להתיישבות

גבעת אסף

ימים אלו חוגג היישוב גבעת אסף, הנמצא בהרי בנימין, שבע שנים להיווסדו. היישוב הוקם באייר תשס"א לאחר רצח אסף הרשקוביץ, תושב עפרה, שנרצח במקום על כביש 60 בואכה עפרה בצומת הפניה לכיוון בית אל. תושבים מבית־אל סיירבו לקבל את המצב הביטחוני הירוד בכבישים והעדר תגובה הולמת מטעם השלטונות, החליטו לעשות מעשה ולהקים נקודת התיישבות יהודית בסמוך למקום הרצח. בתחילה עלו לשם ארבע משפחות צעירות אשר התגוררו במכולות, אוטובוס ישן שהובא שימש כמטבח ציבורי, ועל ההקמה ניצח "ועד הפעולה" מהישוב הסמוך בית־אל. לאחר זמן מה נטל על עצמו את הפיקוד אחד התושבים – גדעון ליכטרמן הי"ד, שהשקיע ממרצו (וגם מהונו) בקידום ובפיתוח היישוב. באמונה עיקשת למול כל האתגרים, צמח היישוב אט אט, התמסד, נוספו לו קראוונים חדשים, ואף נבנו במקום מבנים נוספים. חרב הפינוי הונפה על היישוב פעמים רבות, אך בסיעתא דשמיא ובהתגייסות הציבור, היישוב לא נעקר ממקומו ואף נתקיים בו "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ". מכל אותם ניסיונות פינוי יצאנו מחוזקים.

היום ישנה בגבעת אסף קהילה חמה, תורנית ואיכותית המונה 17 משפחות ולהן כ־50 ילדים, מגיל אפס ועד גיל 20. במקום: בית כנסת, מקווה נשים, מקווה גברים, מעון, גן שעשועים, ומשחקיה. ילדי הגנים ובתי הספר נוסעים בהסעה לבית־אל. כמו כן ישנה פעילויות תרבות מגוונות ובהן: ערבי נשים ושיעורי תורה, עזרה ליולדת ועוד. לכל אלו מצטרף גם מיקומו הנוח של היישוב – כ־15 ד' נסיעה מירושלים וכ־5 דק' מהיישובים עפרה ובית־אל. כדברי הנביא ישעיהו "הרחיבי מקום אוהלך... ויתדותיך חזקי" – אנו מחפשים משפחות נוספות (עדיפות מיוחדת למשפחות עם ילדים) המעוניינות להשקיע ולהשתקע במקום.

רויטל: **057-3167434**

מאירה: **052-3114759**

לתרומת כסף שייעודו הוספת מבנים המחזקים מאוד את היישוב,

חנן: **057-3188625**,

ישראל: **050-8657389**.

זריעה ונטיעה

נטיעת אילנות בשביעית - אף שהיא אסורה למעשה, חלוקות הדעות בנוגע לחומרת האיסור. יש הסוברים שדינה כשאר המלאכות החקלאיות בשביעית שלא נתפרש איסורן בתורה, שאינן אסורות אלא מדרבנן. (כפשטות לשון הרמב"ם הל' שמיטו"י פ"א הלכה ד, וכהסבר מהר"י קורקוס ורדב"ז שם, וכך פשטות דברי ר"ת תוס' ר"ה ט ע"ב). לעומתם יש הסוברים שנטיעה בשביעית אסורה מן התורה, משום שלדעתם, הזורע והנוטע זהו אותו אב מלאכה בשמות שונים; אלא שהזורע מתייחס לזרעים, והנוטע לאילנות (ר"ש משאנץ שביעית פ"א מ"א; ר"ש סירילאו ירושלמי שם פ"א מ"ו). יסוד זה הם מדייקים מדברי הגמ' (שבת ע"ג ע"ב) שהזומר בשבת חייב משום נוטע. לדעתם, **אם את הזמירה שהיא רק תולדת נטיעה, אסרה התורה בשביעית, ודאי שאת הנטיעה עצמה שהיא אב המלאכה - אסרה תורה!** ראיה נוספת הם מביאים מלשון הגמ' (גיטין נ"ג ע"ב) המקשה מדוע בנטיעה בשבת יש המחלקים בין שוגג למזיד, ואילו בנטיעה בשביעית לא מחלקים: הרי "הא דאורייתא והא דאורייתא מאי שנא שבת ומאי שנא שביעית...?!", מוכח **שנטיעה בשביעית אסורה מן התורה, כמו נטיעה בשבת!**

ראיות אלו מהוות קושי מסוים, כלפי השיטה שנטיעה בשביעית אסורה רק מדרבנן, וליישבה נכתבו מספר הסברים: יש המבארים, שאכן לדעת הגמ' בגיטין (שם) נטיעה אסורה מן התורה, אך להלכה נוקטים כמסקנת הגמ' במועד קטן (ב ע"ב) שרק ארבע המלאכות המפורשות בתורה אסורות מן התורה בשביעית, אך הנטיעה אסורה מדרבנן, שהרי אין איסורה מפורש בתורה (מנחת חינוך מצווה שכ"ז ופאת השלחן סי' כ ס"ק ד).

כמו כן, אף שבשבת הנטיעה חמורה יותר בהיותה אב מלאכה, לעומת הזמירה שהיא רק תולדה - בשביעית החמירה התורה יותר בזמירה המפורשת בפסוק ("כרמך לא תזמור") יותר מהנטיעה שאינה מפורשת בפסוק (עפ"י מהר"י קורקוס הל' שמיטו"י פ"א ה"ד, וראה ערוה"ש העתיד, זרעים הל' שמיטה ויובל סי' יט סעי' ד). **אולם לדעת חלק מן האחרונים** דברי הגמ' (גיטין שם) נפסקו להלכה, **ואף הנטיעה בשביעית אסורה מן התורה.** לדעה זו, **ההבדל בין הזריעה** המפורשת בתורה **לבין נטיעה** שאינה מפורשת - בא לידי ביטוי **רק בנוגע לחיוב מלקות** (חזו"א שביעית סי' י"ז ס"ק כ, וראה חזו"א שביעית סי' כ"א ס"ק ט"ו, אגלי טל זורע ס"ק ד). הסבר נוסף ליישוב הסוגיות הנ"ל, מתבסס על ההבחנה הקיימת בין נטיעת ייחורי אילנות בשביעית, לבין זריעת גרעיני אילנות בשביעית, ועל כך בלנ"ד בפעם הבאה. ●

ללא התחייבות ללא דמי שימוש!

התקלקל לך הפלאפון? אין לך ביטוח? גש לסופרפון

נתקן, מעבדה במקום!

סופר פון

משלוחים ב-29 ש"ח

פתוח רצוף 9:00-19:00 יום ו' 9:00-13:00

רח' ישעיהו 10, ירושלים 02-5000229

ילדים שלנו

זהה את המקום

בין הפותרים נכונה זכו הילדים הבאים: שילה בן שי מקרית ארבע, משפ' אדרעי מירושלים, משפ' קוסקס מירושלים. כל הכבוד! הפרסים ישלחו אליכם בקרוב.

את פתרון החידה יש לשלוח עד יום ב' הקרוב, באמצעות דוא"ל: **m@myesha.org.il**
או באמצעות הפקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר. בין הפותרים יוגרל'ו פרסים ממוצרי גוש קטיף. פתרון החידה יתפרסם מיום ג' הקרוב באתר **www.myesha.org.il**

שלום ילדים יקרים!
בפינה הזאת אנו מנסים יחד איתכם להתחבר ולאהוב את ארצנו הקטנטונת והיפה. הפותרים נכונה יזכו בפרסים נאים.
באהבה רבה,
צוות העלון

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים *פרק 51*

מאירועי הפרקים הקודמים: שוב ואוריאל חוזרים הפעם לעבר הרחוק מאוד לימים שלפני קום המדינה. שם אוריאל נפגש ביישוב שמוקם ממש לפני שנת תרפ"ט ובעקבות מאורעות הדמים בארץ נאלץ להתפנות. אבל הסיפור לא נגמר שם...

אֶת פָּנָיו שֶׁל שׁוּב כְּשֶׁיָּצָא מֵהַמַּ-עֲרָבוֹלֶת קִידֵּם קוֹל רַעַשׁ מַחֲרִישׁ אׇזְנַיִם "בּא לְכָאן!" סִימֵן לוֹ שׁוּב עַל סֶלַע גָּדוֹל "מִפֹּה נוּכַל לִרְאוֹת הַכֹּל". אוֹרִיאֵל לֹא הֵבִין מַה הַקֶּשֶׁר בֵּין הַפִּיצוּץ הַנּוֹרָאִי שֶׁשָּׁמְעוּ לַיִּשׁוּב הַפּוֹרֵחַ שֶׁרָאוּ לְפָנֵי כַּמָּה דַּקּוֹת "אֵיפֹה אֲנַחְנוּ?" הוּא שָׁאַל אֶת שׁוּב. הוּא הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ וְהֵבִין לְבַד, הוּא זָכַר אֶת אֶחָד הַמִּבְנִים שֶׁהָיוּ בַּיִּישׁוּב בַּפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת כְּשֶׁהֵם הָיוּ בּוֹ, עַכְשָׁיו עָשָׁן שָׁחוֹר הִיתַּמֵּר מֵהֲרִיסוֹתָיו, מִשָּׁם הִגִּיעַ הַפִּיצוּץ.שׁוּב הִסְתַּכֵּל עַל הַמִּבְנֶה וְאָמַר "אֲנַחְנוּ עַכְשָׁיו מַמָּשׁ עֶרֶב מִלְחֶמֶת הַשִּׁחְרוּר, הָעֲרָבִים צָרִים עַל כְּפַר עֲצִיוֹן וְלֹא הָיָה כְּמַעַט קֶשֶׁר בֵּין הַיִּשׁוּב בָּאָרֶץ לַמִּתְיַשְּׁבִים בַּכְּפַר". אוֹרִיאֵל יָדַע לָמָה שׁוּב אָמַר כְּמַעַט. הוּא שָׁמַע סִיפּוּרִים עַל הַשַּׁיָּרוֹת שֶׁהָיוּ פּוֹרְצוֹת דֶּרֶךְ כְּדֵי לְהַעֲבִיר מָזוֹן תְּרוּפוֹת וְנֶשֶׁק לְאַנְשֵׁי הַכְּפַר, הוּא הִכִּיר אֶת הַסִּיפּוּר עַל הַל"ה הַמְּפוּרְסָמִים. שׁוּב הַמְּשִׁיךְ "מַה שֶּׁרָאִינוּ הָיָה כְּנִיעַת כְּפַר עֲצִיוֹן. כֹּל הַלּוֹחֲמִים שֶׁנִּשְׁאֲרוּ, כְּלוֹמַר הַגְּבָרִים שֶׁל הַיִּשׁוּב נִלְקְחוּ לַשֶּׁבִי, וְהַפִּיצוּץ שֶׁשָּׁמַעְנוּ הָיָה רִימוֹן שֶׁנִּזְרַק לַמִּרְפָּאָה שָׁם שָׁכְבוּ הַפְּצוּעִים. "אוֹרִיאֵל הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ בַּשֶּׁנִית. הַכְּפַר הָיָה חָרֵב, עָשָׁן וְקוֹלוֹת בְּעֲרָבִית מִילְאוּ אֶת הָאֲוִויר, אֲווירָת נְכָאִים שָׁרְרָה בַּמָּקוֹם. שׁוּב שָׂם אֶת יָדוֹ עַל כְּתֵיפוֹ שֶׁל אוֹרִיאֵל, "בּא, הַמַּסָּע מַמְשִׁיךְ, זֶה לֹא כֹּל כָּךְ פָּשׁוּט לַעֲצוֹר אוֹתָנוּ, אַתָּה תִּרְאֶה..."

המשך בשבוע הבא...

ההכרה שהננו עם נורא,
בני מלכים, נדיבי עמים, ומעמידי שרי קודש,
זאת ההכרה עצמה, המעולטה בחוץ לארץ
בעליפת יגון קודר ובאנחת חושך,
היא מתראה על אדמת הקודש בבהירות הנשמה
ובזיו החיים. על כן התורה מקורית היא בארץ
ישראל והיא מוכנת רק בה להיות מקורית.

(הראי"ה קוק זצ"ל, אורות התורה י"ג, ז')

מגבית חרום קרן מס' 520

בקשתו האישית של הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

ב"ה

מרדכי אליהו
הראשון לציון והרב הראשי לישראל לשעבר

MORDECHAI ELIAHU
FORMER CHIEF RABBI OF ISRAEL & RICHON LEZION

בס"ד, יט' אדר ב' תשס"ח
5-8859.08

המלצה

הנני בא בשורות אלו להמליץ טוב אודות איש רב פעלים לתורה ולתעודה הרב **ב.ש.** שליט"א אשר חלה בפתאומיות והיה צריך לעבור ניתוח ראש דחוף, והוצאות הניתוח מגיעות לסכומים גבוהים, והרב הנ"ל הוא בעל משפחה ברוכת ילדים ולרש אין כל.

ועתה לקח על עצמו ארגון "**עזרי**" לעזור ולסייע למשפחה הנכבדה בכל.

ומצווה רבה לעזור להם בעין יפה וברוח נדיבה.

ונברך את העוזרים והמסייעים בכל מידי דמיטב, ברוחניות ובגשמיות בבני חיי ומזוני רויחי, אכי"ר.

ויה"ר שיקוים בו הפסוק "ישלח דברו וירפאם" אכי"ר

מרדכי אליהו
הראשון לציון הרב הראשי לישראל לשעבר

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה ובתחנונים עבור מורנו ורבנו הרב **מרדכי צמח בן מזל טוב** שליט"א הזקוק לרחמי שמים מרובים.

בקשתו האישית של הרשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א עבור ת"ח שחלה בפתאומיות וצריך לעבור ניתוח ראש דחוף שעולה סכום עתק ובנוסף- חובתיו מגיעים למאות אלפי שקלים! **הצילו את ב.ש.**

כל התורם סך 360 שקלים למקרה קשה זה - יערכו עבורו תפילה ביום ל"ג בעומר במירון ע"י מנין מקובלים, ויום זה מסוגל לישועות

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל
1800-39-50-50
כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909
ניתן לתרום גם באתר שלנו:
WWW.EZ-RI.COM